

— Παντρεύω τὴν Ἀννούλα, γκέο-βαγκέο
παντρεύω τὴν Ἀννούλα, φράνξε-βαγκέο
— Καὶ ποίονε τῆς δίνετε, γκέο-βαγκέο;
— Τῆς δίνουμε ἓνα ναύτη (ἢ ράφτη),
ποὺ ὅλο μνίγες χάφτει κλπ.

Ἡ σκηνὴ ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ἀποκαταστάσεως ὅ-
λων τῶν συμπαικτριῶν σύνθη. Συνών. *ἔνα λεπτὸ* (ἢ
λεφτό) *κρεμμύδι*.

γκεργκεφένιος ἐπίθ. ἐνιαχ. κιρκιφένιος Ἡπ.
(Ἰωάνν.) γιουργιαφένιος Εὐβ. (Μετόχ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκεργκέφι*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ.
κερκέφι.

1) Ὁ κατασκευασμένος ἐξ ὑφάσματος διακοσμημένου διὰ
χρυσῶν ποικιλμάτων Ἡπ. (Ἰωάνν.): *Ἐξ' μαξ' ἡλάρια κιρ-
κιφένια*. 2) Τὸ οὐδ. ὡς οὐσ., ἐορτάσιμον γυναικεῖον ἔνδυμα
ἐκ λευκοῦ ὑφάσματος φέροντος ποικίλα ἀπὸ χρυσῶν νή-
ματα καὶ διακοσμητικὰ πετάλια, πούλιες Εὐβ. (Μετόχ. κ.ά.):
Φόρισι τὰ γιουργιαφένια γιὰ τοὺ παῖ' γιό'.

γκεργκεφήσιος ἐπίθ. ἀμάρτ. γκιουρκιφήσιος Θεσσ.
(Τρίκερ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκεργκέφι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ήσιος.

Ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ *γκεργκέφι*, τὸ ὅπ. βλ., ὁ
διὰ τοῦ ὀργάνου τούτου γινόμενος. Πβ. *γκεργκεφέ-
σιος*.

γκεργκέφι τό, Ἡπ. κ.ά. — Α. Οἰκονομίδ., Τραγούδ.
Ὀλύμπ., 34. Passow Carm. popular., 146 *georgéfi* Κρήτ.
(Ἀνατολ. κ.ά.) *γκιργκέφ'* Ἡπ. (Ζαγόρ. Κόνιτς. κ.ά.) Μα-
κεδ. (Ἀσσηρ. Βέρ.) *giorgéf* Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Θράκ.
(Αἰν.) *γκιοργέφ'* Θράκ. (Μάλογα.) *γκεργκέφι* Θράκ. *κερκέφιν*
Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) *κερκέφ'* Πόντ. (Τραπ.) *κεργέφ-φι* Με-
γίστ. *γιργέφ'* Θεσσ. (Καρδίτς.) *γεργέφι* Εὐβ. (Κύμ.) *καρ-
κάφιν* Λυκ. (Λιβύσσ.) *καρκάφη* ἢ, Βιθυν. (Κουβούκλ.) *καρ-
κάφ'* Θράκ. (Αὐδῆμ.) Προπ. (Πάνορμ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gergef* = ἰστός, μάγγανος κεντήμα-
τος. Ὁ τύπ. *γκεργκέφι* εἰς Ἑρωτος ἀποτελέσματα
(Βενετία 1836), 46 «ἐκεντοῦσεν ὠραιότατα εἰς τὸ γκεργκέ-
φι».

1) Κυκλικὸν ἢ τετράγωνον ξύλινον πλαίσιον ἐντὸς τοῦ
ὁποίου τεντώνουν οἱ γυναικες ὑφασμα καὶ κεντοῦν αὐτὸ δι'
ἐγχρώμων νημάτων ἐνθ' ἄν.: *Ἦταν ἓνα κουρίτς'*, ποὺ κάθε
μέρα δούλευ' ἔς τοῦ *giorgéf* Α. Ρούμελ. (Φιλιπούπ.) || Ἄσμ.

Κάνω χάϊι νὰ σὲ γλέπω ἔς τὸ γκεργκέφι ποὺ κεντᾷς,
ν' ἀκουμποῦν τὰ δὺὸ βυζιά σου, νὰ τὰ γλέπης, νὰ γελᾷς
Ἡπ.

Καὶ πῶς μ' λές νὰ παρρευτῶ, νὰ πάρον παλληκάρ',
π' ἔχον γιὸ ἔς τὰ γράμματα κὶ κόρ' ἔς τοῦ *giorgéf'*
Θράκ. (Αἰν.)

Φωτιά νὰ κάψ' τὸ κέντημα καὶ λάβρα τὸ γκιουργέφ' μ'!
Θράκ. (Μάλογα.) Συνών. *τελάρο*. 2) Ὁ ὑφαντικὸς ἰστός
Κρήτ. (Ἀνατολ.): *Ἀ σὲ στέσω ἔς τὸ γεργέφι τσαὶ ἄδῃς*.
Συνών. *ἀντὶ 1γ*, *ἀντιέας*, *ἀνυφανταρεὶ ὁ 1*, *ἀνυ-
φαντήρι*, *ἀνυφαντόλακκος 2*, *ἀργαλιός*,
ἀργαλίτσα, *ἀργαστήρι*, *ἀρμενιά*, *γούβα*,
κρεββαταριά, *κρεββατή*, *κρεββατίνα*,
λάκκος, *τελάρο*.

γκερεμέξι τό, Ἡπ. (Πάργ.) Πελοπν. (Μαζαίικ. Σιβ.
Σουδεν.) *γκεριμέξι* Πελοπν. (Βαλτέτσ.) *γκιριμέξι'* Ἡπ. (Πα-
ραμυθ.) *ντζερεμέξι* Πελοπν. (Κόρινθ.) *ντερεμέξι* Εὐβ. (Ἀκρ.)
τερεμέξι Πελοπν. (Φεν.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *girimé* = εἶδος τυριοῦ β' ποιό-
τητος.

1) Γάλα, τὸ ὁποῖον ἀλατιζόμενον καὶ βραζόμενον διατη-
ρεῖται ἐντὸς ἀσκοῦ, ὅπου συμπυκνώνεται ὀλίγον καὶ τρώγε-
ται κατόπιν ὡς τυρὸς ἐνθ' ἄν. Συνών. *ἀρμη 4*, *ἀρμό-
γαλα*, *ἀρμούζι*, *γαλοτύρι 1*, *σταλποτύρι*.

2) Ὁξύγαλα πηγμένον Ἡπ. (Πάργ.) Συνών. *γιοούρι*,
μαρκάτι.

γκερεμές ὁ, Αἰγιν. Θεσσ. Θράκ. (Αὐδῆμ. Μυριόφ.) Ἰων.
(Βουρλ.) Κίμωλ. Κωνπλ. Μῆλ. Νάξ. (Γαλανᾶδ. Κωμιακ.
Φιλότ.) Νίσυρ. Προπ. (Μηχαν.) Σίφν. *γερεμές* Θήρ. Θράκ.
(Τσακίλ.) Κρήτ. (Ἡράκλ. Σητ. κ.ά.) Κύθηρ. Μύκ. Νάξ. (Ἀ-
πύρανθ. Κορων.) Πελοπν. (Γέρμ. Μάν.) Σέριφ. Σῦρ. *γιρεμές*
Σῦρ. (Ερμούπ.) *γρερεμές* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *γκιριμές* Ἡπ.
(Ζαγόρ.) Μακεδ. (Βόιον Βροντ. Θεσσαλον. Καστορ. Κοζ.
Κολινδρ.) *γιριμές* Ἰμβρ. Λῆμν. Σάμ. (Καρλόβ. Μαραθόκ.)
Τῆν. (Κτικ.) *τζερεμές* Ἀνδρ. Ἀντίπαρ. Θήρ. (Οἶα) Κύθν.
Νάξ. (Μον.) Πάρ. (Λεῦκ. κ.ά.) *τσερεμές* Μεγίστ. *γκερ'μές*
Βιθυν. (Παλλαδαρ.) *γκιρ'μές* Θεσσ. (Ἀνατολ. Ὀλυμπ.)
Μακεδ. (Βέρ. Βλάστ. Μοσχοπόταμ.) *γκιαρ'μές* Μακεδ.
(Βλάστ.) *κερεμές* Βιθυν. Θήρ. Κρήτ. (Σφακ. κ.ά.) Λυκ.
(Λιβύσσ.) Χίος (Βροντ. Δαφν.) — Α. Πουλιαν. Τὸ Θλαμέν.
Νησ., 27 *κερεμ-μές* Ρόδ. *κιριμές* Μακεδ. (Γρεβεν.) — Α.
Παπαδιαμ., Χριστουγενν. διηγ., 254.

Πιθαν. ἐκ τοῦ Τουρκ. *görenek* = συνήθεια.

1) Εἶδος, κατάστασις, ποιότης Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Μυ-
ριόφ.) Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πάρ. Πελοπν. (Γέρμ.) Προπ.
(Μηχαν.) Ρόδ. Σέριφ. Τῆν. (Κτικ.): *Ἐνα γερεμέ εἶναι τὰ*
παπούτσια μας (τοῦ ἰδίου εἶδους, τῆς αὐτῆς ποιότητος)
Γέρμ. *Ἐναν κερεμ-μὲν ἐν' οὐλ-λδα* Ρόδ. *Οὐ ἄρρουστους*
ἔς τὸν ἴδιον γκιριμέ βροίσκιτι Ζαγόρ. *Μόνον ἓνα γκιριμέ θὰ*
τοῦ πῆξον τοῦ τυρὶ (θὰ παρασκευάσω ἐνὸς εἶδους τυρὸν)
Μηχαν. || Φρ., *Ἐνα γιριμέ θὰ γινοῦμι* (δὲν εἴμεθα τῆς αὐ-
τῆς κοινωνικῆς θέσεως κ.τ.τ.) Κτικ. *Εἰστε ἓνα γκερεμέ*
(ἔχετε τὸν ἴδιο χαρακτῆρα) Νίσυρ.

2) Ἐπιρρηματ., ἐξακολουθητικῶς, διαρκῶς, ὁμοίως εἰς τὴν
φρ. *ἓνα γκερεμέ πολλαχ.*: *Ἀδε ξεκουμπίς' ἀπὸ μπροστά*
μου, γιατί με ζάλισες πιά, ἓνα γκερεμέ με τὸ φαφλατιό σου
Νάξ. (Γαλανᾶδ.) *Ἐνα γκερεμέ θὰ μιλής;* Νάξ. (Φιλότ.) *Τὸ*
ψωμί ἀνεβαίνει ἓνα γερεμέ (ἀνατιμᾶται συνεχῶς) Θήρ.
Κλαίει ἓνα γκερεμέ Σίφν. *Σκορπᾷ τσι παρᾶδες του ἓνα γε-
ρεμέ* Κρήτ. *Ἐνα γερεμέ πάει ὁ γάιδαρος* (τρέχει συνεχῶς)
Κρήτ. (Σητ.) *Ἐνα γκερεμέ μοῦ γνρεύεις λεφτά, ποῦ θὰ τὰ*
βρίσκω ὅμως ἐγώ, γιὰ νὰ σοῦ τὰ δώνω Μῆλ. *Βρέξ'* ἀπὸ
ψὲς μένα γκιριμέ Μακεδ. (Καστορ.) *Μ' λές τὰ ἴδια κὶ τὰ ἴδια*
ἓνα γιριμέ Σάμ. (Καρλόβ.) *Κ' βανεὶ ξύλα ἓνα γιριμέ* Ἰμβρ.
Ὁ Μῆτσος ταξιδεύγει ἓνα τζερεμέ Ἀνδρ. *Ἐνα κερεμέ ρί-
χνανε τὸ μάτι τους ἔς τὰ πέλαα τὰ μακρινὰ καὶ βάλλοντας*
ὁ νοῦς τους τίς λαχτάρεις ποὺ περάσανε σκύβγανε κάτω κ'
ἤκουνοῦσαν τὸ κεφάλι τους Α. Πουλιαν., ἐνθ' ἄν. *Σ' τὰ*
ἴλεγα ἓνα κιριμέ Α. Παπαδιαμ., ἐνθ' ἄν. || Παροιμ.

Τραῦα Μαριγῶ κουπί, ἓνα γκερεμέ κρατεῖ

(ἐπὶ τοῦ ἐξακολουθοῦντος νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἐνεργῇ κατὰ
τὸν παλαιὸν τρόπον παρὰ τὰς συμβουλὰς τῶν ἄλλων) Αἰγιν.
Τὰ παλιὰ ροῦχα σιάζεις, ἓνα γερεμέ σκίζοῦνται (ἢ ἀναμύ-

